

Brigada – šola bratstva

Vsak od nas vsaj enkrat pomisli na brigado in si zaželi, da bi se eni izmed mnogih pridružil. V meni je že nekaj časa tlela želja, da bi za en mesec zaživela brigadirsko življenje. Izkoristila sem prvo priložnost, ki se mi je ponudila, in se prijavila v brigado »X. SNOUB ljubljanska«, ki je odhajala na zvezno mladinsko delovo akcijo »Sutjeska 77«. Pred odhodom smo imeli brigadne konference, na katerih smo se seznanili z delom, ki nas čaka in kratko zgodovino brigade, katere ime smo nosili.

Tik pred odhodom se me je polastil strah pred neznanim in skoraj bi položila prtljago nazaj in ostala doma. Toda želja, da spoznam brigadirsko življenje, ki je bilo zame neznanica, je bila močnejša. Našo brigado je sestavljalo 46 brigadirjev, od tega večino že zaposlenih fantov in deklet. V brigadi so bili tudi brigadirji iz drugih republik, ki so v Ljubljani zaposleni ali se šolajo. Bili smo kar ponosni na tako pisano zasedbo. V dolino reke Sutjeske smo prispeli po trinajsturni vožnji in komaj smo čakali, da dobimo postelje. Nastanili so nas v baraki, za katero smo morali odslužiti skrbeti. Naslednji dan je bila nedelja in vstali smo ob 6h. Ta prvi dan smo morali urediti okolje barake in ji dati svoj pečat. Na drogu je plapolala slovenska zastava.

Na Sutjeski je bilo v tretji izmeni 9 brigad iz vseh republik in avtonomnih pokrajin, ena pa je bila »jugoslovanska«. Vsaka brigada je dobila prostor na »ljetni pozornici«, kjer so se odvijale vaje za slovesno otvoritev tretje izmene. Vsaka brigada je imela tudi svoj pozdrav in srce ti je kar prepevalo ob odmevanju pozdravov v dolini herojev.

Slovesna otvoritev je bila res veličastna. Brigadirski pozdravi in pesmi so nas združili v eno samo veliko družino. Roke so se združile v kolo okoli »logorske vatre«, katere plameni so dajali našim srečnim in prevzetim obrazom poseben čar.

S ponedeljkom se je začelo. Vstali smo ob štirih (»sredi

noči») in se še vsi zaspani postavili v zbor. V teku smo odšli na zborna mesto, kjer se je začela jutranja telovadba. Nato zopet zbor in ob himni dviganje zastave. Po zajtrku smo odšli na delovišče. Delali smo na cestah na Ozren in Dragoš sedlo. Jutranji hlad je preganilo sonce, ki je z vso močjo pripekalo. Šest ur so peli krampi in lopate in razlegali so se pozdravi in brigadirske pesmi. Bili smo utrujeni in na neutrujenih rokah so začeli nastajati žulji. Ob vrnitvi v nasele smo se zopet razživel. Urejevali smo stenski in fotočap, zbirali in pisali sestavke za bilten in se udeleževali tečajev za vodiče Sutjeske, prve pomoči, politične šole in foto-tečaja. Ure zgodovine pri veličastnem spomeniku so nas prevzele. Čas po večerji pa je bil rezerviran za ples in sicer do 22h, ko smo zaslišali glas trobente.

Dnevi so minevali po ustaljenem dnevnem redu.

Mesec je bil razdeljen na dve dekadi in v vsaki je bil udarni dan. Takrat smo vsi poprijeli za delo, da bi presegli zvišano normo. Vse brigade so uspele in postale udarne.

Prijateljske vezi so se zapečatile z bratenjem brigad. Bili smo nekoliko razočarani, saj je bilo v celem mesecu le eno bratenje.

Brigadirji tretje izmene Sutjeske 77 smo bili gostitelji X. »zleta« športa in kulture. Prišli so brigadirji iz vseh zveznih akcij Jugoslavije in se pomerili v športu in kulturnih dejavnostih. K nam so prišli tudi brigadirji s Tolminskega in Kozjanskega.

Čas je hitel, čeprav smo si ga želeli zaustaviti. Za nami so bili zadnji udarni dnevi, izpiti tečaje, in slovo je postalo neizbežno. Ob pripravi na zaključek smo se vsi spomnili slovesne otvoritve in si vsi želeli, da to ne bi bil konec ampak začetek. Toda nič ni pomagalo. Zadnji večer se je bližal. Po naselju smo hodili žalostnih obrazov in polni tesnobe, s tresočimi glasovi smo peli brigadirske pesmi in se s pogledi poslavljali od pobojij Zelengore. Še zadnjič smo se zvrstili v zборе in se pod nebom, posutim z zvezdami, poslavljali od doline herojev. Kozaračko kolo se je vilo okoli »logarskega ognja« in prasketanje drv se nam je zdelo otožno kot smo bili mi sami. O polnoči je v noč še zadnjič zadonela trobenta. Začelo se je poslavljanje prijateljev, ki so nam v enem mesecu postali kot bratje. Po licih so nam tekale solze, usta so izgovarjale obljube, da si bomo pisali in se znova srečali na delovnih akcijah. Motorji avtobusov, ki so čakali, da nas odpeljejo na vse strani zopet domov, so zarohneli, in še zadnjič smo skupaj zapeli: »Kraj Sutjeske, hladne vode...«.

V tem trenutku smo vsi vedeli: brigadirsko življenje je nekaj najlepšega, brigadirsko slovo najtežje. Toda še se bomo srečali v drugi dolini herojev in zopet bodo v naših rokah peli krampi, in iz naših grl bodo zvenele brigadirske pesmi in brigadirski ZDRAVO!

Manca Jesenšek, 3. d
Vzgojiteljske šole

Od 19. do 24. maja je potekal na mariborskem Kozjaku vsakoletni Slovenski taborniški partizanski mnogoboj. Tudi Ljubljančani so se lepo izkazali. V kategoriji mlajših tabornikov je osvojila prvo mesto ekipa Zmajevega odreda iz Ljubljane, prvo mesto pri starejših tabornikih – klubovcih pa so si priborili člani ekipe taborniškega odreda Dobre volje, prav tako iz Ljubljane.

L. G.

Mladi pokazali znanje iz prve pomoči

Občinska organizacija Rdečega križa Slovenije, Občinska konferenca Zveze socialistične mladine in Zveza prijateljev mladine občine Ljubljana Center so, 17. maja 1978, organizirale V. občinsko tekmovanje ekip prve pomoči mladih članov Rdečega križa Slovenije in mladine.

Tekmovanje je potekalo v znamenju počastitev kongresov zveze komunistov ter kongresa ZSMS.

Znanje iz prve pomoči je preverjalo 18 ekip iz osmih šol, dve ekipe Odreda tabornikov Sivega volka in šest ekip iz srednjih šol. To pomeni 156 mladih udeležencev, ki so z delom pokazali, da bi v primeru nesreči ali vojni znali pomagati sočloveku ter samemu sebi.

V organizaciji Rdečega križa pripisujemo taki obliki dela z mladimi velik pomen. Množič-

ne dvajseturne tečaje prve pomoči izvajamo tako, da spodbujamo obrambno zavest in varnostno kulturo, s prikazovanjem vseh vrednot socialističnega samoupravnega razvoja, ki jih branimo in varujemo – kot je zapisano v resolucijah VIII. kongresa Zveze komunistov Slovenije.

Prvo in tretje mesto so na tekmovanju dosegli mladi člani iz osnovne šole Dr. Jožeta Potrča, ki je bila tudi gostiteljica letošnjega tekmovanja. Drugo mesto je pripadalo osnovni šoli Toneta Tomšiča.

Med mladimi so bili prvi dijaki iz Šolskega zdravstvenega centra, drugi pa iz Pedagoške gimnazije. Tretje mesto je pripadalo gimnaziji Vide Janežič in ekipi Šolskega zdravstvenega centra.

Pokrovitelj tekmovanja je bila Jugobanka iz Ljubljane.

M. S.

Najboljše ljubljanske ekipe

19. in 20. maja letos je potekalo v Novem mestu II. srečanje mladih tehnikov Slovenije, v počastitev 35-letnice ZPJ, 25-letnice ZPM, JPI, XI. kongresa ZKJ, 35-letnice nove Jugoslavije pod geslom: »MLADINA, PRODUKTIVNOST, TEHNIKA, SLO«. Med 29. ekipami so bile 3 ljubljanske, ki so jih sestavljali člani klubov mladih tehnikov ljubljanskih osnovnih šol: Ketteja-Murna, Alojza Kebeta, Trnovega, Viča, Danile Kumarjeve, Franceta Bevka, Dr. Vita Kraigherja, Riharda Jakopiča, Prežihovega Voranca, Brezovice, Moste-Polje. V vsaki ekipi sta bila po dva mlada tehnika za posamezno panogo. Možnost udeležbe je bila kar v osmih: letalsko in brogarsko ter avto modelarstvo, raketna tehnika, fototehnika, radiotehnika, konstruktorstvo iz zbirke Fischer UT-1 in spoznavanje proizvodnega procesa v združenem delu IMV.

Skupno je tekmovalo 29 ekip slovenskih mladih tehnikov. Najbolje uvrščene so vse tri ljubljanske ekipe, katerim sledi Murska Sobota. Mladi tehniki so prejeli od organizatorja lična priznanja in značke. Z novimi izkušnjami in prijateljstvi so odhajali mladi tehniki iz Novega mesta in v upanju, da bodo tudi prihodnje leto v ekipah III. slovenskega srečanja mladih tehnikov v Slovenj Gradcu!

Dopolnilno izobraževanje osnovnošolske mladine v klubih mladih tehnikov, kjer poteka načrtno delo v vseh tehničnih dejavnostih, je izdaten doprinos na poti oblikovanja mlade osebnosti. Hkrati pa je tudi korak v jutrišnji dan, ker se osmošolec lažje odloči za nadaljnje izobraževanje na srednji stopnji in tako tudi za življenjski poklic. S pridobljenimi delovnimi navadami in čutom odgovornosti prehaja mladi tehnik po končanem izobraževanju v združeno delo in tudi tedaj še po rednem delovnem času dopolnjuje svoje znanje v korist družbenega gospodarstva.

KA

